

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ROBERT FRANCHEVILLE

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΒΑΡΩΝΗΣ

ΙΣΘΗΣΙ — καλέ τί λέμει... δέν λέμε καλύτερα «κατάπλεξι;» — προσέφησε στην ανώτατη άριστοκρατία, ή άφριξί κι ή έγκατάστασι σπό Παρίσι, τού βαρώνου Θεοδώρου ντε Τρουτουτού, και τής έρασμαίς ουζύγου του βαρώνης 'Οδίλης ντε Τρουτουτού.

Ή κυρία βαρώνη ήταν 'Αμερικανίς τού γένου, μονάκριθη κόρη τού κ. Τζιμμι Φιτζιμόρταν προπολεμικώς ύπαθριου παγωντοπόλου και μεταπολεμικώς «βασιλέως» τής γκαζόλας. Τά έκατομύρια — όχι φράγκων, άλλα δολπαριων— τού μπαπά τής, έπέφταν στην πολύφερη, πολούσαρη και πολυτασχηνά 'Οδίλη ν' αγοράσι έναν σύζυγο μέ τίλους ευπατριδου.

Μά πώς τών ζετρόπωσε εκεί στην 'Αμερική; ... Ένας Θεός, αούτ, κι' οι δυο διοιριές τών ιδιωτικών ντετεκτιθ—τους όποιους ζαπόλυσε γιά τή σχετική παγανά— τού ζέρονι! Τό σίγουρο σπού μάθαμε έμεις, είνε τού ζέξη: «Ότι ένα πρωί παρουσιάστηκε σπού μεγαρό τής άχτυνόθλος, ό Ικανώτερος άπ' τους ντετεκτιθ αυτούς, ό περιβήτονος Πάχι Φικερτων, και τής φώναζε τού περιφωμο τού 'Ελλήνος 'Αρχιηδής:

—Εύρηκα!... Εύρηκα!...

«Όπως είνε φυσικό, δέν κατάλαβε τίποτε στην άρχή ή χαριτόφωτος 'Οδίλη Φιτζιμόρταν. Βλέπετε, ουτε ποτέ έτυχε να τής συστήσουν προσωπικώς τών ανωτέρω 'Ελληνα σοφό, μά ουτε

και τόνουα του τό εχε άκουσά κή σπούς κύκλους τών γνωστών τής.

Ό διαβήτονος ντετεκτιθ, όμως, βιάστηκε να τή φωτίση παρευθύς Τής βρήκε, λέει, σύζυγο, έξαιρητικά γαλαρασιαίτης οικογενείας βαρώνων. Οι πρόγονοι του εΐχαν άργίσει να διακρίνωται — ως καρδιναίοι, στρατηγοί και διπλωμάτα — άπ' τόν 'Ιούλιο τού 1315 η. Χ. άκόμη!

Σπάνιο λοιπόν κελεπούρι, γιά σύζυγος μιάς μυριόπλουτης και νεόπλουτης 'Αμερικανίδος, ό τωρινός των άπόγονος βαρώνος Θεοδώρος ντε Τρουτουτού, Ψηλός, λεπτός, άριστοκράτης, ως 28 χρονών, ήταν διπλωμάτης τής «καριέρας», άκολουθώντας έτσι τού σταθού τών ένδόξων προγόνων: 'Ήταν άντιγραφικός α' τάξεως, στή Γαλλική Προεβεία τής 'Αμερικής, στή Βασιγκτόνα.

Μά ήταν κι' άδέκαρος, συγχρόνως. Οι πρόγονοι του, φαίνεται, άδιαφορώντας γιά τούς άπόγονούς των, εΐχαν έξοκκαλίσει ή έπιμελώς όλο και ό ηρωικός γληνοεπιχειρήσις τά άπομεινάρια τής άλλτης κολοσσιαίας περιουσίας τών βαρώνων ντε Τρουτουτού. Κι' έτσι, ό άμοιρος Θεοδώρακης κι' Ισως κι' ό πατέρας κι' ό παππούς, κι' ό πρόπαππος τού Θεοδώρακη, βρέθηκαν έσφακία ένα πρωί κάτοχοι θουρατόου μέν και λαμπροτάτου όνόματος, μά και άδειων, έντελώς άδειων... θυλακιών!...

«Σεβωριασμένο οικοδόμηο χρειάζεται πάσι θυσία ζαναχρόσωμα» λέν ό μιά παροιμία των οι Γαλλοι.

Κι' ό νεαρός βαρώνος μας, άκολουθώντας σάν φρόνιμο παιδι τίς παροιμίες—πού είνε κι' αυτές μιά μορφή τής λαϊκής σοφίας—δέγτηκε μέ άνεκκλήλητη χαρά τό χέρι ορια τής 'Οδίλης. 'Ετσι, έκενη μέν έγινε βαρώνη κι' έμεινε πολυεκατομμυριούχος, ένό έκείνος έγινε πολυεκατομμυριούχος κι' έμεινε... βαρώνος!...

Φυσικά, ή διπλωματική «καριέρα» έγκατελειφθηκε άμέσως. Μιά αόθητική βαρώνη δέν μπορούσε πειά να γουρήσι στά στενά όρια των 'Ηνωμένων Πολιτειών τής 'Αμερικής. Πολύ περισσότερο άκόμη, άν σκεφθήτε ότι εΐχε και περιφέρεια—ή αόθητική αούτη βαρώνη—τουλάγιστον έξέημισιο μέτρον. Τής νοειάζοσαν, λοιπόν, απαραίτητα ευρύτερο, άνωιότερο περιβάλλον, γιά να κινήται ελεύθερα και να έπιδεικνίη τά ζήετασ πλούτη τής. Κι' έτσι, γιά τόπο καταλληλότερο έγκαταστάσασε κι' όριστικώς διαμονής, διάλεξαν — συμφωνητότατοι — οι δυο σύζυγοι τό φαουδύτατο και πανκόσμιο σθεδόν Παρίσι!...

Είπαμε στην άρχή κι' έπιμένουμε και τώρα ότι ή άφριξί των έκει ποσάκόσμη αόθησι. 'Εγκαταστάσθηκαν πολυτελέστατα ό ένα Ασημάσιο μέγαρο—μέ τρεις όψεις παρακαλώ, σπό «'Ετουά»—τό έπίπλωσαν μέ θαυμασία, και τήν έπομηνή τού πρωί τρία αυτοκινητά μητάν σπό άπέρανον γκαράζ τού μεγάλου των: Μιά «Ρόλ-Ρόυς» γιά τή βαρώνη, μιά «'Ισπανό-Σουίζα» γιά τόν βαρώνο, κι' ένα κομιο φορητό—μέ θέσι γιά τόν σωφέρ και γιά τόν προϊστάμενο των άρχιμαγειρών—προορισμένο να κουβαλάη δυο φορές τήν ήμέρα, άπ' τήν αγορά των «'Χάλλ», τά τρόφιμα τού ζεύγους και τού πολυαριθμου προσωπικού των.

Ή προσκλήσις σέ τούγια και σέ δεξιώσεις, σπούς ανωτάτους κύκλους, δέν άργησαν να πέσουν σάν βροχή. Τό βαρονικό ζεύγος δέν εύρισκε πουθενά έμπόδια γιά να τρωπήσει γιάτι άν κάπου σκάλωνε λιγάκι και δυσκολεύοταν νάμψη, εΐχε στίς πλάτες του δυο πανίσχυρους μοχλούς, πού τό σκουνοτούσαν κι' έμπαινε: Τό όνομα τού λαμπρού τού σύζυγου, και τά κολλαριατά χιλιόδολλαρα τής σμύθιας!...

Μονάχα σ' ένα «μέρος» δέν μπόρεσε νάμψη ή παχύσαρκος βαρώνη, σύμφωνα μέ κάποια άδαικριασία κάποιος άπ' τίς καμαριέρες τής. Ή ίπποποτάμειος διαστάσις τής τήν δυσκόλευαν τόσο πολύ, κι' έκείνοι οι εύλογημένοι άρχιτέκτονες τού μεγαρόου δέν πρόθεταν να κάνουν τήν πόρτα πίο φαρδειά, ώστε σθάθηκε άδύνατο στή βαρώνη να τρωπήση κειμέσα, παρ' όλη τή βιάσι τής!...

Εύτυχώς, όπως ό Μέγας 'Αλέξανδρος έκοψε τόν Γόρδιο δεσμό μέ τό σπαθί του, έτσι κι' ή θαρώνη 'Οδίλη ντε Τρουτουτού, φάρδυνε τήν πόρτα έκείνη μέ τίς σκαπάνες δυο κτιστών, και τό έμπόδιο εξαλειφτηκε... Όλα ήσαν σπαρμένα μπροστά τους πειά, μέ τριαντάφυλλα και δολλαρία. Ό ουρανός πού σκέπαζε τή ζωή τους, ήταν άνέφελος και γαλαξίος διαρκώς, κι' ή βαρώνη μιλούσε τώρα μέ τό «σού», μέ τό «γαγατηή» μου, και μέ τό «φιλάτηή» μου, σέ πλήθος από αόθητικές δεικνύσις, μαρκήσις, κόμησις και βαρώνεις!...

Κι' όμως, μέσα στην 'Εδέμ αούτη, στην όποια κολυπούσε ή 'Οδίλη, ύπήρχε ένας μικρός—άσημαντος, βέβαια — ξερότοπος, ό όποιος χαλούσε όωιας τήν ήρωμνια τού περιβάλλοντος. Ήταν ένα μικρό «άλλά» μέσα στά όδολαμπρα «ναί, ναί, ναί», μιά μικρή άποτυχία σπό πλθος τούσων έπιτυχιών, πού τίς σκιάζε, πού τίς συννεφιάζε σάν μιά παραφροσία!...

Ήταν... ή άπουσία τού πορτραίτου τής, άπ' τή διαρκή «'Εκθεσι» τών κοσμικώτερον ζωογράφων τού Παρισιο, έκει σπό «Σαλόν ντε Πεντύρ»!...

Έπρεπε μέ κάθε θυσία να φιγουράη και τό δικό τής τού πορτραίτο, μαζί μέ τάλλα των τούσων πριγκιπισσών και δουκισσών κλπ., κλπ, στην τούσο «ουάρτι», και «ουόντι», και «'Εκκλιζι», και τά ρέστα, «'Εκθεισέ έκείνη. Μά πώς;... Πότε;... Πάς θά προλάβαινε να τό πετύχου αυτό πού τά έγκαίνα τής 'Εκθέσιως θά γίνοντοσαν έπίσημως ύστερα από μιά έξδομιά;...

Εύτυχώς, ό διακεκριμένος κοσμικώζωογράφος μαιτρ Καρικατύρ, καθώς και τά δολλαρία τής κι' ή ύπομηνή τής να ποζάρη μέρα και νύχτα άγρυπνη, έλυσαν κατ' ελχην κι' αυτό τό σπουδαίο ζήτημα. Τό πορτραίτο τής δόσωμο—πού τήν παρίετανε καθισμένη σέ μιά πολυθρόνα επ'τηρες ναυπηγημένη στίς διαστάσις τής, να κρατήη τά φασαμιά κι' ένα φλυτζάνι καφέ, όπως τό άπαιτούσαν ή διαρκεις άγρύπνις τής σπό ποζάρια — καταστάχτησε βιαστικά και τήν τελευταία στιγμή στόν έπίσημο κατάλογο των εικόνων τής 'Εκθέσιως.

Πήρε τόν αριθμό 1800, μα δέν κρεμάστηκε — τό πορτραίτο τής, δηλαδή—στήν αίθουσα των προσωπογραφιών, γιάτι οι τοίχοι ήσαν κιάλας σκεπασμένοι άπ' τά άλλα πορτραίτα πού σότλησαν έγκαίριος. Εύτυχός στην διπλανή αίθουσα των «Ζώων» και πλάγι σέ μιά γρηφ-γκαυήλα, έμεινε λίγος τόπος διαθέσιμος, και τό άρχοντικό πορτραίτο τής βαρώνης 'Οδίλης ντε Τρουτουτού έξαικοιμηθήκε και κρεμάστηκε εκεί!...

Μα... Λιγάκι άνάποδο βέβαια τό πρῶμα, να τί να νίη;... «'Α λά γκέρ, κού ά λά γκέρ»!..., όπως λένε κι' οι Μογγόλοι... «Τής νύχτας και τής βιασύνης τά καμώματα, τά βλέπει ή μέρα και γελεί!»... 'Ετσι λέει ή παροιμία... Κι' εΐχε θαυμά-

Τό πορτραίτο τήν παρίετανε καθισμένη σέ μιά πολυθρόνα...

—'Αριθμός 1801!... Ή κ. βαρώνη ντε Τρουτουτού!...!

—'Τής νύχτας και τής βιασύνης τά καμώματα, τά βλέπει ή μέρα και γελεί!»... 'Ετσι λέει ή παροιμία... Κι' εΐχε θαυμά-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΚΕΣ

—ΤΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΚΡΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Ἡ ἀδείησις τῆς οἰνοπαραγωγῆς τῆς Γαλλίας καὶ κυρίως τοῦ Ἀλγερίου κ' ὁ διαρκῶς αὐξανόμενος συναγωνισμὸς τῶν Ἰταλικῶν καὶ Ἰσπανικῶν κρασιῶν, ἔχει ἐπιδεινῶσαι τελευταίως σὲ δριμύτατο σημεῖο τὸ ὄλον πρόβλημα τῶν κρασιῶν μας.

Ἡ Κυβέρνησις ἐφρόντισε βεβαίως κ' ἔλαβε μετρά γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κρασιῶν μας, ἀλλὰ τὰ μέσα αὐτὰ εἶνε ἀδύνατοι νὰ καρποφορήσουν, ἐφόσον ὑπάρχουν—δυστυχῶς—ἀπληροὶ καὶ ἀπερίσκεπτοι ἐξαγωγεῖς, οἱ ὅποιοι, κλεισμένοι στα ὄρια τοῦ στενοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντός των, δυσφημοῦν τὰ κρασιά μας στὸ ἐξωτερικόν, ἐξάγοντες κρασιά κακῆς ποιότητος.

Αὐτὸ τὸ ἴδιον κακὸ συνέβη δυστυχῶς καὶ μετὰ τὴν πρῶτην ἐξαγωγῆς οἴνου γιὰ τὴν Ἀμερική. Καὶ τὸ κακὸ αὐτὸ ἀπεφασίεσεν ἄρα ἡ Κυβέρνησις νὰ καταπολεμήσῃ αὐτοσφύρατα. Ἐλήθη διηλαθεῖν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπόφασις νὰ ἰδρυθῶν εἰδικὰ τελεωνεῖα ἐξαγωγῆς, τὰ ὅποια θὰ ἐλέγχουν αὐτοσφύρατα τὴν ποιότητα τῶν ἐξαγομένων προϊόντων. Ἐπίσης θὰ ἰδρυθῆ κ' ἕνας εἰδικὸς ὀργανισμὸς, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα τῆς καλυτερεύσεως τῆς ποιότητος τῶν κρασιῶν καὶ τῆς σταφίδος καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καταναλωτικοῦ πεδίου τῶν προϊόντων αὐτῶν στὸ ἐσωτερικόν καὶ στὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ Κυβέρνησις εἶνε αἰετίπαινος γιὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς αὐτῆς καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ τὴν πραγματοποιήσῃ παρὰ τὴν σχετικὴν ἀντίδρασιν μερικῶν—ὄχι πολλῶν εὐτυχῶς—ἀπισθοδρομικῶν ἐξαγωγέων.

—ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΝΕΩΝ ΑΡΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΡΑΓΓΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Κατόπιν συνεργασίας τοῦ νέου ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς κ. Τρακάκη μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, ἀπεφασίσθη νὰ διατεθῶν τὰ 33 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ποῦ εἰσεπράχθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τοῦς ὀφειλέταις ἀγρότας πρὸς τὴν πωλῆς Γεωργικῆς Τραπεζῆς, διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικῶν ἔργων στὰ Γιαννιτὰς (Ἰσπία) καὶ ἀποστραγγιστικῶν τῶν Λιτοχώριον τῆς Αἰκατερίνης καὶ στὴν Ἑδεσσα. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν τῶν ἔργων, πρόκειται νὰ δοθῶν στὴν καλλιέργειαν σημαντικῆς καινοῦργιαις ἐκτάσεις γῆς καὶ νὰ αὐξηθῆ ἡ ἀποδοτικότης τῶν γαιῶν ποῦ θὰ ἀρδευθῶν.

Ἀρχίζει διηλαθεῖν νὰ γίνεταί στὴν Ἑλλάδα, κάτι ποῦ μαρτυρεῖ τὴν ὑπερῆξιν κρατικὴν ἐνδιαφέροντος γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς μας! Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσῃ κάθε τίμιος καὶ φίλος τῆς ἀληθείας, ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως.

—ΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἐπικροτοῦμε κατ' ἀρχὴν τὴν ἀπόφασιν ποῦ πῆρε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀστικὴν σχολὴν ὀριζόμενων περιφε-

οῖα τῆς θέσι τῆς ἐδῶ, γιὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων οἱ κατάπληκτοι κοσμικοὶ ἐπισηκέταί τῆς Ἐκθέσεως, διάθεζαν στὸν κατάλογο τοῦς ἀριθμοὺς τῶν πινάκων γιὰ νὰ δοθῶν τὴν πρᾶγμα παριστάουσι, κ' ἔβλεπαν ἐκεῖ στὴν τελευταία σελίδα τοῦ τῶ ἐξῆς πρωτάνκουτος :

- Ἀριθμὸς 1800... Γρηά-γκαμήλα στὸ πότισμα.
- Μὰ ὁ πίνακας 1800 παρίστανε τὸ πορτραῖον τῆς βαρῶνης!
- Ἀριθμὸς 1801... Ἡ κυρία βαρῶνη Ὀδὴν ντὲ Τρουτου-τού!!!...

Κι' ὁ ἀφιλότιμος δὲ πίνακας 1801, παρίστανε ἀκριβῶς μιὰ γέρικη γκαμήλα μπροστὰ στὸ ποτιστήρι τῆς!!!!...

Ἄθλιες φούριες τῆς τελευταίας στιγμῆς, θαυμαστὰ τὰ ἐργατὰ ας, τέλος πάντων. Δίχως αὐτὸ τὸ μοιραῖο λάθος στὴν ἀριθμησι ποῦ τὸ διέπραξαν ἀσφαλῶς οἱ δύστυχοι ὑπάλληλοι τῆς Ἐκθέσεως σκοτιζόμενοι, πολυάσχολοι, φουριῶδοι, δὲν θὰ λιποθυμοῦσε ἡ ἀτυχη βαρῶνη, μόλις ἀντίκρουσε κ' ἔκεινη τὸ τραγελαφικὸ πορτραῖον τῆς...

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ἡ ΠΟΥΔΡΑ RADIUM, τῆς λατροῦ Καρ Χερουσίλιας Ἰωαννιμίδου, ποῦ πωλεῖται εἰς τὰ κεντρικώτερα καταστήματα τῆς πόλεως μας, εἶνε ἡ μόνη ἀθάλα, λεπτὴ καὶ μετὰ φυσικὰ μέσα χωματισμένη, χωρὶς τίς τοξικὰς χημικὰς.

ριῶν μετὰ Γεωργικῆς Σχολῆς, ἀλλὰ τονίζομεν, ὅτι τὸ μέτρο αὐτὸ θὰ συναντήσῃ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μεγάλης δυσκολίας κ' ὅτι χρειάζεται προσεκτικὴ μελέτη τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν καθεμῆς περιφέρειας, πρὶν γίνεῃ ἡ ἐν λόγῳ ἀντικατάστασις.

Ἐπὶ τὴν ἀπόφασιν, ὅπου ἡ Γεωργικῆς Σχολῆς εἶνε ἀπαραίτητες, καὶ ὑπάρχουν ἄλλες, ὅπου, ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον, δὲν εἶνε ἀναγκαῖαι. Ἐξ ἄλλου, πρέπει νὰ λάβωσιν ὅτ' ὅψιν τους οἱ ἀρμόδιοι, ὅτι ἡ Γεωργικῆς Σχολῆς, ποῦ ποσκέεται νὰ ἰδρυθῶν, πρέπει νὰ εἶνε ἀντάξιες τοῦ ὀνόματός των καὶ τοῦ προορισμοῦ των. Θέλομεν δηλαδὴ νὰ ποῦμε, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Γεωργικῶν Σχολῶν ποῦ θὰ ἰδρυθῶν, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὰ μέσα ποῦ ὑπάρχουν καὶ κυρίως ἀπὸ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν τοῦ διαθεσίμου διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

—ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΕΓΓΥΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

Ἡ εἰσπράξεις τῶν ὑπεγγῶν προσόδων, τῶν διατεθειμένων στὴν ὑπηρεσία τοῦ Προσφυγικοῦ δαδειοῦ, κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1934 ἐφθάσαν τὴς 267.220.269 δραχμῆς, ἐνῶ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον ἐξάμηνον τοῦ 1933 ἦσαν 261.911.266 δραχμῆς.

Ἡ εἰσπράξεις τῶν ἄλλων ὑπεγγῶν προσόδων κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1934, ἐφθάσαν τὴς 1.594.617.478 δραχμῆς, ἐνῶ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον ἐξάμηνον τοῦ 1933 ἦσαν 1.400.840.003 δραχμῆς.

Ἐτοί, τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων τῶν ὑπεγγῶν προσόδων κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1934 εἶνε ἀνώτερον κατὰ 199.096.477 δραχμῆς ἀπὸ τὸ τῶν εἰσπράξεων τοῦ δευτέρου ἐξαμηνίου τοῦ 1933.

—ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ

Ἡ κατανάλωσις τοῦ καπνοῦ κατὰ τὸν μῆνα Ἰουλίον ἐ. ἔ. ἐφθάσε τὰ 422.607 κιλά, ἐναντι 406.000 κιλῶν τοῦ ἴδιου μηνὸς τοῦ 1933 καὶ 370.000 κιλῶν τοῦ ἴδιου μηνὸς τοῦ 1932.

Τὸ περιεργον αὐτὸ φαινόμενον, τῆς αὐξήσεως τῆς ἐντοπίας καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ, παρὰ τὴν αὐξήσιν τῆς τιμῆς του, ἀποδίδεται ἀπὸ μερικοὺς εἰδικούς στό... βεριακλήκην τοῦ ὄραϊου φύλου!...

Κι' ἀσφαλῶς, ἔτσι εἶνε.

Ἡ κυρίως καπνίζουσα ἀγρία, ἀδιαφοροῦσαι γιὰ τὴν τιμὴν τῶν σιγάρων. Καὶ ἡ κατανάλωσις αὐξάνει καὶ οἱ σύζυγοι—οἱ ἀτυχεῖς σύζυγοι—πληρώνουν!...

—ΔΟΞΑ ΣΟΙ Ο ΘΕΟΣ!...

Ἐδῶ καὶ λίγες μέρες, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν, ὄρχισε ἡ τακτικὴ ἐπιχωματώσις τῶν ἐλαδῶν ἐκτάσεων τοῦ Φαλήρου, τοῦ περιφήμου Δέλτα! Μετὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῆς, πρόκειται νὰ σηκωθῆ τὸ ἔδαφος ἀπὸ 0,80 μέτρως 1 μέτρου. Γιὰ νὰ εἶνε φυσικὴ ἡ ἐπίχλωσις, ὑπάρχει σκέψις νὰ γίνῃ ἀντικατάστασις τῆς ἄμμου μετὰ τὴν ὅποια γίνεταί ἡ ἐπιχωματώσις, μετὰ φυσικῆς γαῖας, ἀλλ' αὐτὸ θὰ γίνῃ ἀργότερα.

Πάντως θ' ἀπαλλαγόμε ἔτσι, ἀπὸ τὰ ἔλη τοῦ Φαληρικοῦ Δέλτα καὶ ἀπὸ τοῦς κινδύνους των, γεγονὸς σημαντικὸν καὶ σπουδαῖον.

—ΟΙ ΘΡΙΑΜΒΟΙ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΜΑΣ!

Σύμφωνα μετὰ τὰ στατιστικὰ δεδομένα τῆς κινήσεως τῆς διώρυγος τοῦ Σουέξ, κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον ἐ. ἔ. πέρασαν ἀπ' αὐτὴν Ἑλληνικὰ πλοῖα χωρητικότητος 269.000 τόνων, ἐνῶ μέσα σ' ὁλόκληρον τὸν προηγούμενον χρόνον εἶχαν διαπλεύσει τὴν διώρυγαν Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια 274.000 τόνων καὶ κατὰ τὸ 1932 ἀτμόπλοια 78.000 τόνων.

Τὰ σχόλια φυσικὰ περιττεύουν, ὅταν μιλοῦν τόσο ζωντανὰ οἱ ἀριθμοί.